

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvat̃is, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

219. feria 3. de odio sui, paradoxo Evangelij præcipuo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

Feria 2. Domin. 7. post Pentecost. 393

dum, quid alij faciant mali, sed quid boni ego facere debeam, secundum vocationis, & virium, tam spiritualium mēsuram, quā corporalium. Lugere præterita, spernere vana præsentia, meditari futura. Quod ne tristis, amarus, turbulentusque faciam: sed lætus, dulcis, & tranquillus, excitabit me dignitas mortificationis, cujus Spiritus est à Deo: ad Rom. 8. *Si spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis: immortificationis autem spiritus est ex diabolo, Si secundum carnem vixeritis, moriemini.* Utilitas, quā satisfacimus, meremur: quòd si labores pro perituris divitijs, aut honoribus sustinentur, cur non pro æternis? Exempla denique Christi, Sanctorumque. Cùm duobus modis habeatur mortificatio, vel infusa à Deo, ideo eam petam: vel usu, & exercitio, ideo me in ea exercebo, offerendo eam Patri æterno, in unione Passionum, & laborum Christi.

MEDITATIO CCXIX.

Feria 3. Domin. 7. post Pentecosten.

*De odio sui, paradoxo Evangelij
præcipuo.*

Intuebor amorem proprium corporis peccati caput: quia non tantum homo homini; sed ipse homo sibi lupus est, inordinate

R s so

394 *Feira 3. Domin. 7. post Pentecost.*
se amando. Petam hoc paradoxum intelli-
gere, & à me ipso mihi cavere.

Conf. 1. Quantum ego malum sim, quem
a deo odisse Deus jubet. Matth. 16. Marc. 8.
Luc. 4. Joan. 12. Ubi *abnegare me, & denegare,*
& *odisse animam meam* in hoc mundo
jubeor: quia qui plus nocet omnibus, ab
eo magis cavendum est: ego inordinate me
amando plus mihi noceo, quam nocere mihi
possit Deus, totâ suâ omnipotentiâ: amando
enim me inordinate, labor in culpam, quam
Deus, qui infinite abest à malitia, operari
non potest. Itaque si culpam timeo, si mereri
volo, si perfici in me dilectionem Dei, & pro-
ximi, odisse me debeo. *Prima hominis perdis-*
io fuit amor sui: si enim se non amaret, Deo esse
semper subditus vellet, ait D. August. serm. 74
de Diversis.

Conf. 2. Quomodo in Evangelio Dominus
in verbis Doctor, Consummator in factis (ut ait
D. Cypr. lib. de lapsis) *docens quid fieret, &*
faciens quodcumque docuisset, cum docuerit
nos odium nostri, illud in se exercuit, et enim
Christus non sibi placuit, inquit Apostolus ad
Rom. 15. *sed quantum contemptus fuit,*
praesertim in Passione sua: in capite, ut tol-
leret superbiam, in oculis, ut velum proprii
amoris levaret: in facie, ut ruborem: in au-
ribus, ut curiositatem: in odoratu, ut peccati
graveo-

graveolentiam: in gustu, ut epulas: in lingua, ut ejus lapsus in vincto corpore, ut ejus libertatem: in manibus, & pedibus, ut eorum abusus: in corde, & latere, ut ejus pravitatem, in perseverantia in Cruce, ut pertinaciam, in toto corpore, ut ejus corruptionem: in anima, ut ejus labe: in sanguine septies fuso, ut ejus bullorem: in honore denique, & fama contemptus est, ut eorum inordinatam eliminaret appetitionem.

Conf. 3. Non sum melioris conditionis, quam Christus: ipse se exinanivit: & ego me amem hostem Dei? *Si perit homo amando se, profectò invenitur negando se*, ait Augustin. *serm. 47. de divers.* Actiones mortificationis proprii amoris sunt: 1. in adeptione cujuscunque boni, sed præsertim in victoria amoris mei: ita de meipso diffidere, ut tamen Deum ad vincendum mihi certissimè affuturum esse confidam. 2. Orare Deum assiduè, ardentè, & confidentè, ut me à meo proprio amore expediat, & suo divino amori ex toto submittat. 3. gnem charitatis iteratis affectibus magis ac magis accendere, qui ignem mei amoris extinguat. 4. Quidquid egero, vel omiserò, non ob meam utilitatem, aut commoditatem, sed ad divinam voluntatem expellendam, per intentionis rectitudinem semper agere, vel omittere. 5. Si volo

396 *Feria 3. Domi. 7. post Pentecost.*
me non malè diligere, odio sancto me ipsum
prosequar, quo mihi sensibilia bona adimā,
& invisibilia ac coelestia cōquiram. 6. Assue-
scam me ipsum agnoscere, non supra alios,
sed infra omnes, aut certè unum ex alijs co-
gitare, & nihil singulare me habere præsu-
mere. 7. Nec singularem amorem, timorem,
aut reverentiam alicuius erga me exigam,
sed ceu alij tractari concupiscam. 8. Con-
temptum, confusionemque, quā, si humilis
sum, me dignissimum reputabo, quantum
potero, non fugiam. 9. Defectus naturales,
quibus culpa non subest, patienter, imò &
libenter sustinere, nec de illis apud homines
erubescere. 10. Culpas meas, quæ offensio-
nem in auribus audientium non generent,
apud proximos humilitatis gratiā revelare.
11. Hominibus placere, aut displicere pro
nihilò ducam. 12. Corpus castigare, sensus
cohibere, & passionibus acriter imperare. 13.
Affectum erga honores, erga res, quibus uo-
tor, erga propinquos, & amicos, & erga o-
mnem rem creatam, si immoderatus sit, &
non propter Deum acceptus, animosè com-
primere. 14. Occupationes pias, & bonas, nō
sine spiritūs libertate suscipere. 15. Cor o-
mni amaritudine liberum & spiritūs coele-
stis suavitate repletum in adversis successi-
bus habere.

MEDIA